

4, 30, 13. 9, 10, 16. MED. n. 94. — 2) *Terminalia Arjuna* und *glabra* NIGH. PR. — Vgl. न्यङ्कु°.

भूर्ज m. eine Art Birke (deren Rinde als Schreibmaterial benutzt wurde) AK. 2, 4, 2, 26. H. 1144. Kāṭh. 36, 6. Suṣr. 1, 138, 3. 2, 14, 12. RAGH. 4, 73. भूर्जगो ऽयमन्तरविन्यासः VIKR. 23, 20. KUMĀRAS. 1, 7. VARĀH. BRH. S. 31, 14. RĀGA-TAR. 2, 165. BHĀG. P. 4, 6, 17. PAÑĀR. 4, 3, 38. Spr. 1239. भूर्जः परोपकृतये निवकवचकतनं सक्तये 2063. Verz. d. Oxf. H. 98, a, 1. ALBVROUNY bei REINAUD, Mém. sur l'Inde 303.

भूर्जकाण्टक (भू° + क°) m. eine best. Mischlingskaste M. 10, 21.

भूर्जपत्र m. = भूर्ज RATNAM. im ÇKDR. R. 2, 94, 23. PAÑĀR. 1, 7, 24. Verz. d. Oxf. H. 103, b, 23.

भूर्ण (von भूर) UNĀDIS. 4, 52. adj. 1) aufgeregt, scheu, wild: पशुर्न भूर्णियवेसे समवान् RV. 7, 87, 2. यश्च 8, 17, 15. त्वान् 1, 66, 2. याशवः 9, 17, 1. मृग 8, 1, 20. गावः 9, 41, 1. — 2) aufgebracht, erregt, zornig: तिग्मं न तौदः प्रति वृत्ति भूर्णयः (अभिमातिम्) RV. 8, 23, 15. मद 9, 31, 4. अरं क-राण्युक्ते देवाय भूर्णये 7, 86, 7. केतोः 1, 33, 7. — 3) rührig, eifrig: नरः RV. 8, 88, 1. 9, 13, 3. एवशः 73, 4. — Nach UGĒVAL. f. die Erde, nach UNĀDIK. im ÇKDR. auch Wüste.

भूर्भुव (भूर + भुव = भुवम्) m. neben भूर und भुवम् ein geistiger Sohn Brahman's HARIV. 11309. — Vgl. भुव.

भूर्भुवकर (भूर-भुव [= भुवम्] + 1. कर) m. Hund NIGH. PR.

भूर्भुवतीर्थ (भूर-भुव [= भुवम्] + तीर्थ) n. N. pr. eines Wallfahrtsortes Verz. d. Oxf. H. 77, a, 18.

भूर्भुवश्चरतीर्थ (भूर-भुव [= भुवम्] - ई° - तीर्थ) n. N. pr. eines Wallfahrtsortes Verz. d. Oxf. H. 67, a, 34.

भूर्भुवैर् (भूर + 3. घन) adj. vieländig RV. 2, 27, 3.

भूर्भुवमति (भू° + घा°) adj. viel erregt oder erregend RV. 8, 82, 15.

भूर्भुवाम् (भू° + घा°) adj. vielgewaltig RV. 10, 120, 2.

भूर्भुव (भूर + लोका) m. die Erdenwelt IND. St. 2, 178. MBH. 2, 506. 13, 1137. BUĀG. P. 2, 3, 38. 42. MĀRK. P. 23, 56. 46, 39. 66, 24. 79, 8. PAÑĀR. 2, 2, 58. 4, 8, 37. Verz. d. B. H. No. 476. VP. 212. pl. BUĀG. P. 8, 22, 22. das Land südlich vom Aequator SIDDHĀNTAÇIK. 3, 43. — Vgl. भूर्भुव.

भूर्भुव (2. भू + ल°) f. *Andropogon aciculatus* Roxb. RĀGAN. im ÇKDR.

भूर्भुव (2. भू + ल°) f. *Regemcurm* H. 1203. HĀR. 203.

भूर्भुव (2. भू + लिङ्ग) N. pr. eines Gebiets von Sālvā; vgl. भौलिङ्गि.

f. भूर्भुव N. pr. einer Stadt R. GORR. 2, 70, 15. LIA. II. 323.

भूर्भुवशकुन (भू° + श°) m. ein best. Vogel MBH. 12, 6326. — Vgl. d. f. W.

भूर्भुवशकुनि (भू° + श°) m. ein best. Vogel, der beständig मा साह-सम् nur keine Unbesonnenheit schreien soll und selbst eine Unbesonnenheit begeht, indem er Löwen das Fleisch aus dem Rachen nimmt, MBH. 2, 1430. 1543. fgg.

भूर्भुव (2. भू + लोका) m. die Erdenwelt KATHĀS. 12, 8. 17, 16. 34. 139. MĀRK. P. 127, 46. °सुरनायक RĀGA-TAR. 1, 108. AM Endo eines adj. comp. f. या KATHĀS. 30, 28. — Vgl. भूर्भुव.

भूर्भुव (2. भू + व°) der Umkreis der Erde BUĀG. P. 5, 21. 1. 19. Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7, 7, Çl. 19.

भूर्भुव (2. भू + व°) m. Geliebter —, Gatte der Erde so v. a. König, Fürst Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6, 303, Çl. 13.

भूर्भुव (2. भू + वाक्) adj., gen. भूर्भुव, instr. भूर्भुव VOP. 3, 103.

भूर्भुव (2. भू + शक्र) m. der Indra auf Erden, König, Fürst ÇABDĀR-THAK. bei WILSON.

भूर्भुव (2. भू + श°) f. eine Acacienart (लघुशमी) MADANAPĀLA in NIGH. PR.

भूर्भुव (2. भू + शय) adj. auf der Erde ruhend, — wohnend; Beiw. Vishnu's MBH. 13, 7016. in der Erde wohnend; m. ein in der Erde wohnendes Thier RĀGAV. im ÇKDR. — Vgl. भूमिशय.

भूर्भुव (2. भू + श°) f. ein Lager auf dem blossen Erdboden H. an. 4, 226. KĀM. NĪTIS. 2, 27. Spr. 2064.

भूर्भुव (2. भू + श°) f. ein best. Knollengewächs (vulg. कडमाकडकंद oder कडू°) NIGH. PR.

भूर्भुव s. भुवपट्टी.

भूर्भुव (2. भू + शलु) m. *Cordia Myxa* Lin. RĀGAN. im ÇKDR.

1. भूप (Nebenform zu 1. भू; भूपति.

— घा 1) sich verbreiten über (acc.): यो देवः केतुर्विद्यमानभूपतीदम् AV. 7, 11, 1. — 2) hinbringen, verleben: या स युनी अमवान्भूपति यून् RV. 10, 11, 7.

— उपा herbeikommen: या वीयो भूप प्रुचिया उप नः RV. 7, 92, 1.

— उप sich nahen zu (acc.): उप भूपति गिरे अग्रतोतम् RV. 10, 104, 7.

— परि 1) umlaufen: रयो यो वो परि ग्यावापयिवो भूपति श्रुतः RV. 8, 22, 5. इन्द्रायी रोचना दिवः परि वीजेपु भूपयः 3, 12, 9. — 2) übertreffen: यो ज्ञात एव देवो देवान्क्रतुना पर्यभूयत् RV. 2, 12, 1.

— वि (mit Auszeichnung) werden: याभिर्दिमता तृषु त्रिणिर्विभूय-ति RV. 1, 112, 4.

2. भूप, भूपति 1) sich ernstlich bemühen um, obliegen, sich einer Sache oder Person annehmen, studere, colere; mit dat.: अमृतोय भूपन् für die Unsterblichen thätig RV. 3, 23, 2. 34, 2. भूपन् यो ऽर्धं वधूयु नमते geschäftig 1, 140, 6. कविर्यदृक्त्वाप्याय भूपात् zur Entscheidung sich rüstet 4, 16, 11. अरं हि द्या सुतेपु याः मेमेधिन्द्र भूपति eifrig nimmst du dich unser an 8, 81, 26. भूपनिव प्र भरा स्तोममस्मि fleissig bringe ihm Lob 10, 42, 1. Jmd Eticus zu verschaffen suchen: देवेषु यशा मतीय भूपन् 9, 94, 3. — 2) schmücken DUĀTUP. 17, 30.

— caus. schmücken, ausschmücken, zieren DUĀTUP. 33, 56. स्वैर्भूपणै-र्दासी भूपायिवा MBH. 1, 4297. सुवर्णेन — भूपयिष्यामि ते तन्मु R. GORR. 2, 8, 46. R. SCHL. 2, 39, 17. 80, 16. KATHĀS. 12, 151. SĀH. D. 69, 1. BHATT. 20, 15. भूपयत्ताविमं देशं चन्द्रसूर्याविवास्वरम् R. 1, 48, 5. विमृद्ध्यैर्गु-णिभिर्निकृतेः — अमृपयद्दोरश्याम् RĀGA-TAR. 3, 335. प्रुचि भूपयति श्रुतं वपुः Spr. 3073. कण्टकशाखाभिः — भूपयेत्यरितो भूमिम् so v. a. belegen KĀM. NĪTIS. 16, 17. med.: गुणो (so ist zu lesen) भूपयते त्रप शीलं भूपयते कुलम् । सिद्धिर्भूपयते विद्या भोगो भूपयते धनम् ॥ VEDDHA-KĀN. 8, 15. भू-षित geschmückt AK. 2, 6, 2. 3, 4, 12, 107. सर्वभरणभूषिता N. 1, 12. Hip. 2, 23. MĀRK. P. 97, 15. VET. in LA. (II) 23, 10. BRAHMA-P. ebend. 34, 56. मणिभूषितः सर्पः Spr. 1180. नखप्रभाभूषितकङ्कपत्त RAGH. 2, 31. भृङ्गा-लीकोकिलकुक्षिर्वाशनैः । रोचनैर्भूषिता पम्पाम् BHATT. 6, 73. मधुरं वाक्य-मर्थवद्भूषितम् MBH. 13, 298. so v. a. versehen mit (etwas Schönem) R. 1, 33, 17. Vgl. पुष्पभूषित. — med. sich schmücken P. 3, 1, 87, VArtt. 10. भूपयते कन्या स्वयमेव, अमृभूषत Sch.

— अति caus. 1) med. sich vor (der Zeit nach) Jmd (acc.) schmücken: अर्द्ध